

МЕДВЕДКІНА Анастасія Олександрівна,
курсант
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
рядовий поліції

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ МВС УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Варто зазначити, що корупція у наш час є однією з серйозних загроз для нашого суспільства, та умови воєнного стану можуть тільки загострити ситуацію. В Україні норми антикорупційного законодавства виходять з того, що корупція – це єдина сукупність різного за характером і ступенем суспільної небезпеки, але сукупних за своєю сутністю корупційних правопорушень.

Незважаючи на важку ситуацію в державі, одним із ключових кроків стало розроблення й ухвалення в умовах воєнного стану Антикорупційної стратегії, метою якої є досягнення суттєвого прогресу в запобіганні та протидії корупції, а також забезпечення злагодженості і системності антикорупційної діяльності всіх органів державної влади та органів місцевого самоврядування [3].

Визначаючи корупцію ключовою перешкодою стабільному економічному зростанню і розбудові ефективних та інклюзивних демократичних інститутів, Антикорупційна стратегія виділяє такі основні принципи антикорупційної політики на 2021-2025 роки оптимізація функцій держави та місцевого самоврядування, завдяки:

- усуненню дублювання повноважень різними органами;
- тимчасовому припиненню реалізації малоефективних повноважень, що супроводжуються високим рівнем корупції, до запровадження належних процедур, які мінімізуватимуть відповідні корупційні ризики;
- усуненню випадків реалізації одним і тим самим органом повноважень, поєднання яких створює додаткові корупційні ризики;
- цифрова трансформація реалізації повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування, прозорість діяльності і відкриття даних як основа для мінімізації корупційних ризиків у їх діяльності;
- створення на протипагу корупційним практикам більш зручних і законних способів задоволення потреб фізичних та юридичних осіб;
- забезпечення невідвортної юридичної відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення;
- формування суспільної нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права [3].

Антикорупційні програми закладів вищої освіти передбачають низку антикорупційних стандартів і процедур.

Деякі з них мають виразну едукативну та етико-психологічну складову, зокрема:

- 1) проведення навчальних заходів з питань запобігання і протидії корупції;
- 2) положення щодо обов'язкового дотримання Антикорупційної програми;
- 3) критерії обрання ділових партнерів;
- 4) обмеження щодо підтримки Юридичною особою політичних партій, здійснення благодійної діяльності;
- 5) механізм повідомлення про виявлення ознак порушення Антикорупційної програми, ознак вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, а також конфіденційність таких повідомлень та захист викривачів;
- 6) здійснення Уповноваженим та працівниками функцій щодо запобігання корупції;
- 7) норми професійної етики та обов'язки і заборони для працівників;
- 8) механізми запобігання і врегулювання конфлікту інтересів;
- 9) обмеження щодо подарунків [1].

Положення Антикорупційної програми, що стосується дотримання норм професійної етики працівниками закладу вищої освіти, характеризує морально-психологічну атмосферу професійної діяльності, відповідність принципів і чинників поведінки працівників соціальним очікуванням. Перелік етичних вимог та поведінкових ознак працівників закладу вищої освіти МВС України виступає складовими моделі особистості як системного критерію відповідального та громадянського ставлення до дотримання інтересів держави і суспільства [1].

Етичні особливості, які притаманні працівникам закладів вищої освіти МВС України є поведінкові стандарти відмінного виконання своїх службових обов'язків, сформована антикорупційна витримка, вміння культурно спілкуватися, повага до громадян, обізнаність, прагнення до саморозвитку та інші.

Одним з головних завдань антикорупції є виховання доброчесності та нульової терпимості до корупції як у співробітників університету, так і у курсантів закладів вищої освіти МВС України.

Говорячи про академічну доброчесність, під останньою слід розуміти «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень».

Порушенням академічної доброчесності вважається:

- академічний плагіат;
- самоплагіат;
- фабрикація;
- фальсифікація;
- списування;
- обман;
- хабарництво;

- необ'єктивне оцінювання;
- надання здобувачам освіти під час проходження ними оцінювання результатів навчання допомоги чи створення перешкод, не передбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання [2].

У свою чергу під перевіркою на доброчесність слід розуміти комплекс організаційних та практичних заходів, які здійснюються Управлінням внутрішнього контролю і полягають у збиранні, аналізі та перевірці даних, які свідчать про моральні, ділові та професійні якості працівника Національного агентства з питань запобігання корупції [2].

Можна зробити висновок, що заклади вищої освіти МВС України докладають багато зусиль для виявлення корупційних дій, також розглядають шляхи їх усунення та запобігання виникнення нових корупційних ризиків.

Список використаних джерел:

1. Андросюк В. Г., Мотлях О. І. психологічні аспекти запобігання та протидії корупції в діяльності закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання МВС України. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі*: матер. IV Міжнар. наук.-практ. конф. (у 2 ч.). К. : НАВС, 2019. Ч. 1. 264 с.
2. Бахаєва А. С., Іванченко О. М. Протидія корупції: правове регулювання і практичний досвід: тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф. X. : ХНУВС. 2022. С. 39-41.
3. Гусаров С. М. Протидія корупції: правове регулювання і практичний досвід: тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф. X. : ХНУВС, 2022. С. 22-25.

МОСТОЛЮК Борис,

здобувач вищої освіти

Чернівецького торговельно-
економічного інституту

Київського національного

торговельно-економічного університету

АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Стан та розвиток економіки України багато в чому залежить від розвитку аграрного сектора економіки. Питання стану та проблем розвитку аграрного сектора є досить актуальним, адже існує багато чинників, які послаблюють його та відповідно негативно впливають на загальний стан економіки нашої країни. Аграрний сектор був і залишається визначальною складовою суспільного розвитку. Сучасний стан аграрного сектора України засвідчує незбалансованість його розвитку, коли перевага надається економічній складовій при вторинності екологічної та соціальної детермінант [1, с. 61].

Аграрний сектор економіки країни – це цілісний комплекс, тісно пов'язаний з природними умовами, ресурсами, технічними можливостями та кваліфікованими спеціалістами [2]. Серед основних негативних чинників, що